splendor ē glorie. Splendor autē
non semel nascit͛. et deinceps de
sinit nasci. sed quotienscumq; ortū
fuerit lumē, totiens splendor oritur.
totiens orit͛ et splendor glorie. Sal
uator nr̄ sapiā dei. sapiā uō sple
dor ē lucis eterne. Si igit͛ saluator
nr̄ semp nascit͛ et ideo dicit an
omēs at colles generat me. nō ut
quidā male legunt genuit. si igit͛
semp ex patre nascitur dn̄s. etiā
tu in similitudinē eius. tantū
adoptionis hn̄s spm̄ semp gene
raberis a deo p singulos intellect͡
p singula opa et efficieris filius di
in xpō ihū cui ē glā et ipiū i se
cula seculorum Amen

Expliciunt omelie i ysaiā In
cipiunt capitula i ihēm

Quo tpe ihēmias exorsus
ē pdicarē ul' pphetarē et sb
quibus pncipibz pphetauit et i ſ
q̄ dctā sūt et a dnō. i

De eo qd̄ sc̄ptū fugite de medio
babilonis usq; ad eū locū i quo co
tinet͛ appropinquauit usq; ad celū
iudiciū et eleuauit usq; ad nubes ii

Quō confractus ē et contritus
malleus vniuse tre. quō facta ē
i exterminio babilon. usq; ad eū
locū quo ait retribuite ei iuxta
opa eius iii

Clamauit pdix congregauit q̄ nō
pepit faciens diuitias suas nō cū
iudicio et reliqua iiii

Tres quodāmō v̄tutes assumēs
ppheta. fortitudinē sapiā atq; pru
dentiā unicuiq; earū opa ppria
distribuit fortitudini terram. sapiē
orbem terrarum. prudentie celū v

Sermo qui factus ē ad iher
miā a dnō dicens Audi vba testa
menti huius usq; ad id qd̄ dicitur
conūsi sunt ad iniquitates prim
suorum vi

Ab eo qd̄ sc̄ptū ē me extimi
nata ē oīs tra usq; ad id qd̄ ait
cōputruerit eo qd̄ nllō esset u
sui vii

Ab eo qd̄ sc̄ptū ē notū fac m̄ dn̄e
et cognoui usq; ad id qd̄ ait. ite
congregate oīs bestias agri et
cetera viii

b De eo qd̄ sc̄ptū ē qs parcet
sup ihrlm aut quis contristabit͛
sup te. qs conuetet͛ rogarē i pacē
auūsa es a me dicit dn̄s retro abi
abis x

a De eo qd̄ sc̄ptū ē oīs uter iple
bit͛ vino usq; ad id qd̄ ait et dedu
cerit oculi vri lacrimas. q: captus
ē grex dnī ix

Ab eo loco in quo sc̄ptū ē heu mi
ego mater us; ad id qd̄ ait Si conu
sus fueris restituā te xi

De eo q̄ sc̄ptū ē Ecce eº mitta
piscatores multos dicit dn̄s us; ad id pcm̄
iuda sc̄ptū ē stilo ferreo i vngue ada
māntino et cetera xii

De eo qd̄ sc̄ptū ē Auūsa es i a
maritudine uite aliene us; ad id ma
culā es i cspctu meo i iniqtatibz tuis

De eo qd̄ sc̄ptū ē Et dixit dn̄s ad me
i diebz iosye us; ad id iustificauit

iſrl' animã ſuam a peccãtrice iu
da:

Explicitunt capittula Incipiunt
omelie origenis in iheremiã ꝓphetam

D
Eus ad benefa
ciendũ ꝓmtꝰ
ẽ. ad puniẽ
dũ autẽ eos
qui pena dig
ni ſũt diſſila
tor. Cũ poſſit quippe tacens ſine cõ
teſtatione venturi puniẽ eos quos
ſemel dignos ſupplicio iudicauit
nũq̃ hoc facit. Sꝫ etiã ſi cõdepna
uerit dicat qđ ſibi ſꝑ dicẽ ꝓpoſitũ ẽ
ut liberent a cõdepnatione ꝑ pẽ
tenciã. qui cõdepnati fuerant ꝑ de
lictũ. Hoꝝ exempla cũ de ſcriptũs
poſſimꝰ multa accipe. ſufficiunt ad
pñs incidencia. ut veniamꝰ ad eoꝝ
q̃ lecta ſunt cõtemplacõẽ. Niniuite
pccãtores condepnati erant a dõ. Ad
huc enĩ tres dies. et futurũ ut ni
niue ſubũtat. Noluit dñs cũ ſilen
cio puniẽ dãpnatos. ſed dãs eis
locum penitentie et cõũſionis mi
ſit ad gentes ꝓphetam hebreorum
ut dicente illo adhuc tres dies. et
niniue ſubũtet. qui cõdepnati fu
erant ne perirent. agentes pẽitenciã
īpetrarent miãz dei. Qui ĩ ſodomis
et gomorris ſunt iã erant exitio deſ
tinati ut maĩfeſtũ ẽ ex ſermõibꝫ
dei quos locutus ẽ ad abrahã. at
tamen qđ ſuũ erat fecerũt ãgeli.
volentes eos ſaluaẽ. q̃ ſe ĩdignos
ſalute iudicauerit. Et dixerit ad loth.
Eſt tibi hic aliqs gener ꝟ filij ꝟ filie.

Neqꝫ vero ignorabant nõ eſſe
eos ſecuturos loth ſed oſtenderũt
ſuã ꝑtẽ et eos qui eos miſerat be
nignitatem ĩ homines et adẽm
Horũ quoddã ſimile ĩuenimꝰ etiã
in iheremia ſcptũ ẽẽ. Eſt enĩ ãnota
tũ tempus ꝓphetie eius. qñ cepit
ꝓphetare et quouſqꝫ. Ergo qui ſcptu
ras legit ſi lectionem dei diligenẽ
intendat et requirat eorũ q̃ ſcpta
ſunt volũtatem dicẽ poteſt. Hiſto
ria ſupꝰ ſcripta ẽ quo tpe iheremias
exorſus ẽ. et quo cõſũmauerit ꝓphe
tiam. Quid igit ad me? Tempus
hiſtorie legens didici. qꝛ cepit ꝓphe
tare in diebus ioſye filij amos regis
iuda vſqꝫ ad ãnũ terciũdecimũ
regni eius. Deinde ꝓphetauerit in
diebus ioachym filij ioſye regis iu
da uſqꝫ ad cõſũmatione duodecimi
ãni ſedechie filij ioſye regis iuda.
Et legens didici. qꝛ ꝑ reges ꝓphetia
eius contexta ſit uſqꝫ ad captiuita
tem ihrlm in menſe quĩto. Quid
ergo ꝑ hec docemur ſi lectioni ſi
mꝰ intenti? Condepnauerit deus
ihrlm ꝓpt̃ pccã q̃ fecerat et hec erat
extrema ſentencia. Ut captiuitati
relinqueres. Verũptñ cũ hoĩm ſit
amator et nequaq̃ depopulacõĩs
tempus inſtaret. miſit et hũc ꝓphe
tam. ut ꝑ ſermones eius ad peni
tenciã conũteret. Miſit eũdem etiã
ſub ſecũdo rege poſt ꝑmũ. miſit
quoqꝫ ſub tercio. Quid plura? Iã
captiuitas ĩminebat et adhuc hor
tabat deus. tribuens ut ita dicã
ante unã diem locũ penitencie. Un